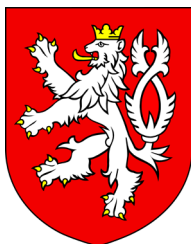




UOHSX007BLYN

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE



ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R125/2015/VZ-20696/2015/321/MMI

Brno: 3. srpna 2015

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 5. 5. 2015 (doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže dne 6. 5. 2015) podaném navrhovatelem –

- **DEREZA, společnost s ručením omezeným**, IČO 48036315, se sídlem Libocká 685/43d, 161 00 Praha 6, ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 22. 12. 2014 JUDr. Robertem Jehnem, advokátem, ev. číslo ČAK 01898, IČO 66219094, Jehne, Vodák a partneři, advokátní kancelář, se sídlem Washingtonova 1567/25, 110 00 Praha 1,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S89/2015/VZ-10115/2015/531/JDo ze dne 23. dubna 2015, ve věci přezkoumání úkonů zadavatele –

- **Městská část Praha 8**, IČO 00063797, se sídlem Zenklova 1/35, 180 00 Praha - Libeň, ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 18. 2. 2015 JUDr. Lucií Dolanskou Bányaiovou, Ph.D., advokátkou, ev. číslo ČAK 10318, Bányaiová Vožehová, s.r.o., advokátní kancelář, IČO 24682098, se sídlem Lazarská 13/8, 120 00 Praha 2,

učiněných ve veřejné zakázce „**Snížení energetické náročnosti na objektu KD Ládví, Praha 8**“, zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 24. 9. 2014 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 25. 9. 2014, pod ev. č. 491647, ve znění opravy

uveřejněné dne 20. 10. 2014, a jejíž zrušení bylo ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno dne 12. 1. 2015,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S89/2015/VZ-10115/2015/531/JDo ze dne 23. dubna 2015

potvrzují

a podaný rozklad

zamítám.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) jako orgán příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹, k výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, obdržel dne 11. 2. 2015 návrh navrhovatele – DEREZA, společnost s ručením omezeným, IČO 48036315, se sídlem Libocká 685/43d, 161 00 Praha 6, ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 22. 12. 2014 JUDr. Robertem Jehnem, advokátem, ev. číslo ČAK 01898, IČO 66219094, Jehne, Vodák a partneři, advokátní kancelář, se sídlem Washingtonova 1567/25, 110 00 Praha 1, (dále jen „**navrhovatel**“), na přezkoumání úkonů zadavatele – Městská část Praha 8, IČO 00063797, se sídlem Zenklova 1/35, 180 00 Praha - Libeň, ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 18. 2. 2015 JUDr. Lucií Dolanskou Bányaiovou, Ph.D., advokátkou, ev. číslo ČAK 10318, Bányaiová Vožehová, s.r.o., advokátní kancelář, IČO 24682098, se sídlem Lazarská 13/8, 120 00 Praha 2, (dále jen „**zadavatel**“), učiněných při zadávání veřejné zakázky „Snížení energetické náročnosti na objektu KD Ládví, Praha 8“ (dále jen „**veřejná zakázka**“), zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 24. 9. 2014 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 25. 9. 2014, pod ev. č. 491647, ve znění opravy uveřejněné dne 20. 10. 2014, a jejíž zrušení bylo ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno dne 12. 1. 2015.
2. V bodu II.1.5) oznámení o zakázce zadavatel vymezil předmět plnění veřejné zakázky jako „*energeticky úsporný projekt z Operačního programu Životního prostředí v rámci osy 3.2.1.,*

¹ Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu ust. § 26 zákona v návaznosti na ust. § 158 odst. 1 a 2 zákona, není-li uvedeno jinak.

spočívající v rekonstrukci obvodového pláště budovy, zateplení obvodového pláště, střechy a suterénu.“ Zadavatel stanovil v bodu II.2.1) oznámení o zakázce předpokládanou hodnotu veřejné zakázky ve výši 49 000 000,- Kč bez DPH. Zadavatel v bodu IV.3.4) oznámení o zakázce určil lhůtu pro podání nabídek, a to do 21. 10. 2014. Lhůta pro podání nabídek byla zadavatelem následně změněna na 27. 10. 2014. Z protokolu o otevírání obálek s nabídkami ze dne 27. 10. 2014 vyplývá, že zadavatel ve stanovené lhůtě obdržel celkem tři nabídky na plnění předmětné veřejné zakázky, přičemž všechny podané nabídky vyhovely požadavkům zadavatele podle § 71 odst. 9 zákona. Jak vyplývá ze zprávy o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 30. 10. 2014, nabídka jednoho uchazeče byla po posouzení nabídek vyřazena. Hodnotící komise tedy hodnotila dvě nabídky včetně nabídky navrhovatele. Jako nejvhodnější nabídka byla dle základního hodnotícího kritéria, kterým byla nejnižší nabídková cena, hodnotící komisí vyhodnocena nabídka navrhovatele.

3. Usnesením č. Usn RMC 0977/2014 ze dne 5. 11. 2014 schválila Rada městské části Praha 8 (dále jen „**Rada**“) uzavření smlouvy s navrhovatelem na předmět plnění veřejné zakázky, a to po uplynutí lhůty pro podání námitek proti rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky. Usnesením Rady č. Usn RMC 1066/2014 ze dne 18. 12. 2014 bylo zrušeno usnesení Rady č. Usn RMC 0977/2014 ze dne 5. 11. 2014, kterým bylo schváleno uzavření smlouvy na veřejnou zakázku s navrhovatelem. Přípisem č. j. MCP8 172617/2014 ze dne 19. 12. 2014 zadavatel sdělil navrhovateli, že k podpisu smlouvy na předmět plnění veřejné zakázky nedojde. Usnesením č. Usn RMC 0015/2015 ze dne 8. 1. 2015 rozhodla Rada o zrušení veřejné zakázky. Přípisem č. j. MCP8 004140/2015 ze dne 12. 1. 2015 oznámil zadavatel uchazečům o veřejnou zakázku zrušení zadávacího řízení podle § 84 odst. 2 písm. e) zákona, přičemž zrušení zadávacího řízení odůvodnil výskytem důvodů hodných zvláštního zřetele v průběhu zadávacího řízení, pro které nelze na zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval. Zadavatel své rozhodnutí konkretizuje tak, že očekávaná výše dotace by z velké části nepokryla financování veřejné zakázky, přičemž dalším důvodem pro zrušení zadávacího řízení byla časová prodleva mezi ukončením lhůty pro podání nabídek a lhůtou pro otevírání obálek s nabídkami. Proti rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení podal navrhovatel dne 22. 1. 2015 námitky, které zadavatel obdržel dne 23. 1. 2015. Neboť zadavatel námitkám nevyhověl, podal navrhovatel návrh na přezkoumání úkonů zadavatele.
4. Navrhovatel se v návrhu primárně věnuje prvnímu důvodu, který vedl ke zrušení zadávacího řízení, a sice tvrzení zadavatele, že očekávaná výše dotace by z velké části nepokryla financování veřejné zakázky. A v další části návrhu se navrhovatel vyjadřuje k druhému důvodu zrušení zadávacího řízení, a to k časovému rozmezí mezi skončením lhůty pro podání nabídek a okamžikem otevírání obálek s nabídkami. Navrhovatel požadoval, aby Úřad zrušil rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení.

II. Napadené rozhodnutí

5. Úřad přezkoumal případ ve všech vzájemných souvislostech, po zhodnocení všech podkladů a na základě vlastního zjištění vydal dne 23. 4. 2015 rozhodnutí č. j. ÚOHS-S89/2015/VZ-10115/2015/531/JDo (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), kterým rozhodl, že návrh navrhovatele se podle § 118 odst. 5 písm. a) zákona zamítá, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření podle § 118 odst. 1 nebo 2 zákona.

6. V odůvodnění napadeného rozhodnutí se Úřad zabýval tím, zda došlo k naplnění podmínek stanovených v § 84 odst. 2 zákona pro fakultativní zrušení zadávacího řízení zadavatelem. Konkrétně se tedy zabýval otázkou zda, došlo k naplnění podmínek tím, že se vyskytly důvody hodné zvláštního zřetele, pro které nelze na zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval a že ke zrušení zadávacího řízení došlo bez zbytečného odkladu (poté, co nastal důvod, o který se zrušení zadávacího řízení opírá).
7. Úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že zadavatel v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení jednoznačně uvedl ustanovení zákona, podle kterého ke zrušení zadávacího řízení přistoupil, a rovněž uvedl skutečnosti, jež považoval za důvody hodné zvláštního zřetele, pro které na něm nelze požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval. I když si lze samozřejmě představit preciznější odůvodnění, které by zvýšilo transparentnost postupu zadavatele, dospěl Úřad k závěru, že důvody, které zadavatel pokládal za důvody zvláštního zřetele hodné, byly z odůvodnění předmětného rozhodnutí dostatečně seznatelné. Zadavatel uvedl jako jeden ze dvou důvodů zrušení zadávacího řízení existenci časové prodlevy mezi skončením lhůty pro podání nabídek a počátkem otevírání obálek s nabídkami. Úřad k tomuto konstatoval, že jako přiměřená doba mezi koncem lhůty pro podávání nabídek a začátkem otevírání obálek se jeví doba, která je počítána v řádu desítek minut nebo menší. Jelikož v šetřeném případě časové rozmezí mezi koncem lhůty pro podání nabídek a faktickým započítáním otevírání obálek s nabídkami činilo pět a půl hodiny, lze bez nejmenších pochyb konstatovat, že se ve světle závěrů obsažených v rozhodnutích Úřadu (uvedených v bodě 83 napadeného rozhodnutí), jednalo o časovou prodlevu, která již přesahuje únosnou hranici požadavku „ihned“, vyjádřeného v § 71 odst. 4 zákona. Současně Úřad uvedl, že tato časová prodleva je způsobilá vyvolat pochybnosti o transparentním, a tím i zákonném, průběhu zadávacího řízení. Úřad tudíž tuto dílčí část odůvodnění uzavřel konstatováním, že s odkazem na rozhodovací praxi Úřadu, lze časový „prostor“ mezi koncem lhůty pro podání nabídek a otevíráním obálek s nabídkami v délce pět a půl hodiny, považovat za „důvod zvláštního zřetele hodný“ pro zrušení zadávacího řízení podle § 84 odst. 2 písm. e) zákona. Úřad tedy závěrem konstatoval, že postup zadavatele, jenž zrušil zadávací řízení s odůvodněním, že toto trpí vadou, kdy časová prodleva mezi koncem lhůty pro podání nabídek a započítáním otevírání obálek s nabídkami nespĺňuje požadavky stanovené § 71 odst. 4 zákona, byl postupem souladným s § 84 odst. 2 písm. e) zákona.
8. Ohledně naplnění podmínky bezodkladnosti Úřad odkázal na rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 62 Ca 28/2008-74 ze dne 7. 4. 2009. Důvod zvláštního zřetele hodný pro zrušení zadávacího řízení nastal podle vyjádření zadavatele po dni 5. 11. 2014, tzn. až po dni, kdy již bylo Radou schváleno uzavření smlouvy s navrhovatelem, kdy se zadavatel údajně dozvěděl o rozhodovací praxi Úřadu interpretující pojem „ihned“ v ustanovení § 71 odst. 4 zákona. Úřad posoudil šetřenou věc s ohledem na všechny relevantní skutečnosti, přičemž konstatoval, že byla splněna i druhá ze zákonných podmínek pro zrušení zadávacího řízení podle § 84 odst. 2 písm. e) zákona, a to podmínka bezodkladnosti. Úřad dospěl k závěru, že zrušení zadávacího řízení nebylo nahodilým a neočekávaným úkonem, nýbrž se jednalo o úkon, jemuž předcházela určitá řetězec na sebe navazujících kroků zadavatele, které „signalizovaly“, že šetřené zadávací řízení bude zrušeno. Úřad uzavřel, že doba od vystání „důvodu hodného zvláštního zřetele“, spočívajícího v nezákonné časové prodlevě mezi koncem lhůty pro podání nabídek a počátkem otevírání obálek s nabídkami, do zrušení zadávacího řízení (tj. do dne 8. 1. 2015, kdy Rada usnesením č. Usn RMC 0015/2015 rozhodla

o zrušení zadávacího řízení), je dobou, kterou lze označit za bezodkladnou, čili dobou souladnou s § 84 odst. 2 písm. e) zákona.

9. Zadavatel, vedle důvodu hodného zvláštního zřetele spočívajícího v nezákonné časové prodlevě mezi koncem lhůty pro podání nabídek a počátkem otevírání obálek s nabídkami, uvedl jako druhý důvod pro zrušení zadávacího řízení nedostatek finančních prostředků potřebných na realizaci veřejné zakázky. K tomuto důvodu zrušení zadávacího řízení Úřad uvedl ve stručnosti, že jelikož zadavatel zrušil zadávací řízení podle § 84 odst. 2 písm. e) zákona v souladu s citovaným ustanovením zákona z důvodu časové prodlevy mezi koncem lhůty pro podání nabídek a otevřením obálek s nabídkami, neexistence důvodu hodného zvláštního zřetele, v podobě nedostatku finančních prostředků, pro zrušení zadávacího řízení, na rozhodnutí Úřadu ve věci ničeho nemění. Úřad tedy tento důvod posoudil jako důvod, který není důvodem opravňujícím zadavatele zrušit zadávací řízení podle § 84 odst. 2 písm. e) zákona.

III. Námitky rozkladu

10. Dne 6. 5. 2015 obdržel Úřad od navrhovatele rozklad ze dne 5. 5. 2015, jímž bylo rozhodnutí Úřadu napadeno v plném rozsahu. Napadené rozhodnutí navrhovatel převzal dne 24. 4. 2015. Rozklad byl tedy doručen v zákonné lhůtě.
11. Navrhovatel v rozkladu konstatuje, že důvodem pro zrušení zadávacího řízení ze strany zadavatele nebyla skutečnost, že byly podmínky nastaveny nesprávně. Toto se stalo hned na začátku zadávacího řízení, a tudíž by z tohoto důvodu nebylo možné zrušit zadávací řízení o více než tři měsíce později, neboť by nebyla splněna druhá podmínka bezodkladnosti rozhodnutí. Důvodem zrušení zadávacího řízení podle názoru navrhovatele měla být skutečnost, že se zadavatel dozvěděl o rozhodovací praxi Úřadu. Je tedy otázkou, zda může být důvodem hodným zvláštního zřetele, který nastane v průběhu řízení, že se zadavatel dozví o rozhodovací praxi Úřadu staré půl roku. Dle názoru navrhovatele nikoli. Navrhovatel má za to, že rozhodovací praxe řešila výklad zákona a platí zásada, že neznalost práva neomlouvá. Navíc je podle navrhovatele zřejmé, že se zadavatel mohl seznámit s rozhodnutími z března a dubna 2014, tedy ještě před zahájením zadávacího řízení v září 2014. Navrhovatel tedy namítá, že Úřad nesprávně posuzoval, zda byly podmínky stanoveny tak, že by za ně hrozila zadavateli sankce, avšak měl posuzovat, zda je důvodem skutečnost, že se zadavatel seznámí s rozhodnutími Úřadu.
12. Nad rámec výše uvedeného navrhovatel uvedl, že prolustroval rozhodovací praxi Úřadu, a pokud je mu známo, nebylo dosud posuzováno, zda je v rozporu se zákonem, pokud je lhůta sice v řádu hodin, avšak v rámci jednoho dne, přičemž odkazuje na rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S111/2013/VZ-13233/2013/511/MFI. Dle názoru navrhovatele se jedná o zcela svévolné rozhodnutí zadavatele, který si našel zástupný důvod pro zrušení zadávacího řízení vypsání předchozím politickým vedením zadavatele.
13. Navrhovatel namítá, že zadavateli nehrozilo žádné objektivní riziko, pokud by zadávací řízení nezrušil. Řízení již bylo v závěrečné fázi a po celou dobu žádný z účastníků nepodal proti jeho průběhu námitky. Podle navrhovatele bylo riziko sankce, resp. i jen přezkoumání zadávacího řízení, zcela nulové – navíc vymezení lhůty v řádu hodin nebylo Úřadem dosud posuzováno.

14. Navrhovatel dále namítá, že zadavatel sám zavinil dané okolnosti, když stanovil zadávací podmínky a nemůže se tedy dovolávat toho, že je na počátku nesprávně stanovil, přičemž odkazuje na rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S704/2012/VZ-4042/2013/523/KRk. Navrhovatel se domnívá, že daná lhůta v řádu hodin ani není tak zásadním porušením zákona, aby sama o sobě ospravedlňovala zrušení zadávacího řízení. Navrhovatel má za to, že pokud daná lhůta byla skutečně tak zásadním porušením zákona, že odůvodňovala zrušení zadávacího řízení krátce před uzavřením smlouvy, pak měl Úřad zahájit řízení z moci úřední o přezkoumání úkonů zadavatele ve druhém řízení, v němž byla stanovena stejná lhůta, a v němž ke zrušení nedošlo.
15. Podle názoru navrhovatele Úřad napadeným rozhodnutím zásadám stanoveným Ústavním soudem, kdy v případě střetu práv má být zvolen postup, který povede k nejmenšímu zásahu do práv zúčastněných osob, nedostál a postupoval ryze formalisticky, aniž by zohlednil, jak bylo rozhodnutím zadavatele zasaženo do práv navrhovatele.
16. K bezodkladnosti rozhodnutí vznáší navrhovatel následující výhrady. Tvrzeným důvodem hodným zvláštního zřetele měla být podle navrhovatele skutečnost, že se zadavatel seznámil s rozhodovací praxí Úřadu. Navrhovatel má za to, že s ohledem na zákonem stanovenou lhůtu bezodkladně, je nutno přesně určit, kdy započala lhůta běžet. Podle navrhovatele je dán problém s vymezením, kdy lhůta počala běžet, právě proto, že Úřad považuje za důvod zvláštního zřetele hodný nikoli objektivní okolnost, že došlo k nějakému jednání či události, nýbrž okolnost subjektivní a to vědomost zadavatele o výkladu zákona, což je skutečnost, u které lze těžko vymezit, kdy nastala.

Závěr rozkladu

17. S ohledem na výše uvedené navrhovatel navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí změnil tak, že jeho návrhu vyhovuje.

IV. Vyjádření zadavatele k rozkladu

18. Zadavatel ve svém vyjádření ze dne 18. 5. 2015 uvedl, že se ztotožňuje s argumentací Úřadu uvedenou v napadeném rozhodnutí. Zadavatel se následně blíže vyjadřuje k jednotlivým tvrzením navrhovatele obsaženým v rozkladu. Závěrem zadavatel navrhuje, aby předseda Úřadu rozklad navrhovatele zamítl.

V. Řízení o rozkladu

19. Úřad neshledal důvody pro postup podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) a v souladu s § 88 odst. 1 správního řádu postoupil věc správnímu orgánu rozhodujícím o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

20. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí, jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu, a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a jeho správnost v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru.

21. Úřad tím, že svým rozhodnutím č. j. ÚOHS-S89/2015/VZ-10115/2015/531/JDo ze dne 23. dubna 2015 návrh navrhovatele podle § 118 odst. 5 písm. a) zákona zamítl, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření podle § 118 odst. 1 nebo 2 zákona, rozhodl správně a v souladu se zákonem. Rovněž s odůvodněním napadeného rozhodnutí jsem se ztotožnil. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, proč jsem nepřistoupil ke zrušení nebo změně napadeného rozhodnutí.

VI. K námitkám rozkladu

22. Předmětem posouzení je, zda zadavatel naplnil podmínky ustanovení § 84 odst. 2 písm. e) zákona, jenž stanoví, že zadavatel může bez zbytečného odkladu zrušit zadávací řízení, pouze pokud se v průběhu zadávacího řízení vyskytly důvody hodné zvláštního zřetele, pro které nelze na zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval. Dokument nazvaný „Zrušení zadávacího řízení“ obsahuje následující odůvodnění zrušení zadávacího řízení: *„Zadavatel zrušil zadávací řízení z důvodu, že nastaly podstatné změny okolností. Došlo k naplnění podmínky pro zrušení zadávacího řízení stanovené v ust. § 84 odst. 2 písm. e) ZVZ (zákon, pozn. předsedy Úřadu), a to, že se v průběhu zadávacího řízení vyskytly důvody hodné zvláštního zřetele, pro které nelze na zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval. Očekávaná výše dotace by nepokryla z velké části financování veřejné zakázky. S ohledem na výše uvedené nedostatky v zadávacím řízení, kumulativně s potencionálním nedostatkem spočívajícím v časovém úseku mezi ukončením lhůty pro podání nabídek a dobou určenou pro otevírání obálek, se zadavatel toto řízení rozhodl zrušit. Zadavatel má tedy za to, že v důsledku shora uvedených skutečností, nastala situace, předpokládaná ustanovením § 84 odst. 2 písm. e) zákona (...).“*
23. Nejprve v obecné rovině odkazují na ustálenou rozhodovací praxi soudů. Právní pojem „důvod zvláštního zřetele“ je pojmem neurčitým, který je potřeba interpretovat v souvislosti s konkrétním případem, s přihlédnutím k daným specifikům konkrétního případu. K výkladu pojmu „důvod zvláštního zřetele“ Krajský soud v Brně v rozsudku ze dne 7. 4. 2009, č. j. 62 Ca 28/2008-74 uvádí: *„Protože ZVZ (zákon, pozn. předsedy Úřadu) ani jiný na něj případně navazující a s § 84 odst. 2 písm. e) související právní předpis nestanoví, co se rozumí důvody hodnými zvláštního zřetele podle uvedeného ustanovení, pro které nelze na zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval, je třeba tuto podmínku vyložit ve světle účelu každého zadávacího řízení a ve světle konstrukce celého § 84 zákona. Účelem každého zadávacího řízení by měl být výběr nejvhodnějšího řešení, uzavření smlouvy na veřejnou zakázku a její uskutečnění, a sice na základě výběru pro zadavatele nejvýhodnější nabídky (ať už na základě nejnižší ceny či celkově ekonomicky nejvýhodnější nabídky) při dodržení pravidel otevřené soutěže. Zákon totiž popisuje zvláštní způsob kontraktačního jednání, ke kterému dochází mezi zadavatelem na straně jedné a dodavateli jednotlivých plnění, která mají být hrazena z veřejných prostředků, na straně druhé. Hlavním účelem takové významně formalizované, jinak však stále soukromoprávní kontraktace, nad níž je uskutečňován dohled v režimu práva veřejného, je efektivnost vynakládání veřejných prostředků a jejich přímá či zprostředkovaná úspora a zajištění účinné konkurence. Ta může být výjimečně omezena na základě jednotlivých ustanovení zákona toliko tehdy, pokud její omezení samo o sobě vede k vyšší efektivnosti vynakládání veřejných prostředků.“* K účelu zadávacího řízení se rovněž vyjadřuje rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 7. 2009 č. j. 9 Afs 87/2008. *„Účelem zadávacího řízení je zabezpečit hospodářskou soutěž o předmět*

veřejné zakázky, tedy volnou a efektivní soutěž dodavatelů o zakázky, a tím také dosáhnout efektivního nakládání s prostředky z veřejných rozpočtů, neboť zadavatelé většinou nehospondaří s vlastními finančními zdroji a nemají tedy v obecné rovině žádnou motivaci k tomu, aby postupovali nanejvýš hospodárně. Při zadávání veřejných zakázek je tedy nutno zajistit, aby veřejné rozpočty byly spotřebovávány řádně a efektivně, na základě seriózního hodnocení nabídek a bez jakéhokoliv druhu zvýhodňování nebo protihodnoty finanční nebo politické. Konkurence nutí uchazeče o veřejnou zakázku, aby si počínali jako v každém jiném obchodně právním vztahu, tj. nabídli kvalitní výkon za odpovídající cenu.“ Úřad tedy posuzoval, zda důvody pro zrušení zadávacího řízení, jež uvedl zadavatel, jsou důvody podle § 84 odst. 2 písm. e) zákona, a zda tedy nelze po zadavateli požadovat, aby pokračoval v zadávacím řízení, neboť již nemůže být naplněn účel zákona a zadávacího řízení.

24. Na tomto místě konstatuji, že v oblasti práva veřejných zakázek je třeba si počínat tak, aby interpretace byla ku prospěchu efektivní hospodářské soutěže, jak uvedl Nejvyšší soud v rozsudku ze dne 5. 6. 2008, č. j. 1 Afs 80/2008 – 152. Výklad ustanovení § 84 odst. 2 písm. e) zákona by tedy neměl vést k tomu, aby byl zadavatel nucen uzavřít smlouvu, když by tímto uzavřením smlouvy dokončil spáchání správního deliktu a v následném správním řízení o přezkoumání zadavatele by došlo k uložení pokuty za správní delikt nebo k uložení nápravného opatření. Vzhledem k rozhodovací praxi Úřadu mohl mít zadavatel důvodnou obavu z následků svého postupu spočívajícího ve stanovení několikahodinového prodlení mezi koncem lhůty pro podání nabídek a otevíráním obálek s nabídkami. Obdobně se rovněž vyjadřuje Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 8 As 32/2014 – 38 ze dne 24. 6. 2015, kde uvádí, že „*Nejvyšší správní soud již uvedl v rozsudku čj. 2 Afs 64/2009 - 109, že důvody hodné zvláštního zřetele [jako důvod zrušení zadávacího řízení zadavatelem dle § 84 odst. 2 písm. e) zákona o veřejných zakázkách] jsou typickým neurčitým právním pojmem. V zákoně jeho definice obsažena není, a tedy je třeba mu přisoudit takový význam, který nejlépe odpovídá povaze, smyslu a účelu toho, co zákon o veřejných zakázkách upravuje (srov. také rozsudky čj. 6 A 118/2001 - 44 a 5 Afs 151/2004 - 73). V oblasti práva veřejných zakázek je třeba si navíc počínat tak, aby interpretace byla ku prospěchu efektivní hospodářské soutěže (rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 1 Afs 20/2008 – 152... Komentář k § 84 odst. 2 písm. e) zákona o veřejných zakázkách, mezi důvody hodné zvláštního zřetele podle uvedeného ustanovení řadí i „porušení postupu předepsaného tímto zákonem pro zadávání veřejných zakázek, které zadavatel sám zjistil (aniž by byly podány námitky či zahájeno správní řízení před orgánem dohledu). Musí přitom jít o takový případ, kdy zadavatel již nemá možnost přijmout opatření k nápravě (§ 111 odst. 6), kterým by uvedené porušení zákona napravil, a při následném řízení o přezkoumání úkonů zadavatele by došlo k uložení nápravného opatření nebo pokuty za správní delikt.“ (Jurčík, R. Op. cit. in [35], s. 485.) Totéž zmiňuje i důvodová zpráva (digitální repozitář PSP ČR, IV. volební období, tisk č. 1076/0, dostupné na www.psp.cz). Příslušnou pasáž důvodové zprávy cituje i zmíněný rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 2 Afs 64/2009 - 109, který požaduje, aby důvody zrušení zadávacího řízení podle § 84 odst. 2 písm. e) zákona o veřejných zakázkách byly důvody objektivními. Z toho lze dovodit, že porušení postupu předepsaného zákonem o veřejných zakázkách, které zadavatel sám zjistil a již nemá možnost je napravit, je objektivním důvodem hodným zvláštního zřetele.“*
25. Úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí dospěl k závěru, že porušení zákona zadavatelem, kdy časový „prostor“ mezi koncem lhůty pro podání nabídek a otevíráním

obálek s nabídkami v délce pět a půl hodiny, lze považovat za „důvod zvláštního zřetele hodný“ pro zrušení zadávacího řízení a opravňuje zadavatele ke zrušení zadávacího řízení podle § 84 odst. 2 písm. e) zákona. Odůvodnění napadeného rozhodnutí koresponduje s hlavními účely zákona, a to zejména se zásadou zabezpečení hospodárnosti a efektivnosti vynakládání veřejných prostředků. Protože nelze zadavatele přimět uzavřít smlouvu v zadávacím řízení, kde zadavatel ví o svém postupu v rozporu se zákonem a rozhodovací praxí Úřadu. Závěr Úřadu uvedený v napadeném rozhodnutí odpovídá judikatuře správních soudů, odborné literatuře, i důvodové zprávě k zákonu. Odlišnost ustanovení § 84 odst. 2 písm. e) zákona od ustanovení § 84 odst. 2 písm. d) zákona spočívá v tom, že tento důvod nepožaduje, aby zadavatel nepředvídal a nezpůsobil okolnosti vedoucí ke zrušení zadávacího řízení. V tomto případě je vhodné, aby zadavatel náležitě tyto důvody hodné zvláštního zřetele zvážil a odůvodnil. V důvodové zprávě k zákonu je jako takový důvod uvedeno např. porušení postupu zadavatelem v zadávacím řízení, kdy již není možno přijmout nápravná opatření v souladu s § 111 odst. 6 zákona, přičemž by v následném řízení o přezkoumání úkonů zadavatele došlo k uložení pokuty za správní delikt nebo k nápravnému opatření.

26. Důvodem zrušení zadávacího řízení podle názoru navrhovatele měla být skutečnost, že se zadavatel dozvěděl o rozhodovací praxi Úřadu. K této námitce konstatuji, že důvody, pro které zadavatel přistoupil ke zrušení zadávacího řízení, jsou uvedeny v dokumentu „Zrušení zadávacího řízení“ (viz bod 22. tohoto rozhodnutí) a zde uvedené důvody Úřad posuzoval. K žádným jiným důvodům nelze při přezkoumání postupu zadavatele přihlížet. Předmětem přezkumu byly pouze důvody uvedené zadavatelem v příslušném dokumentu, tedy „...*Očekávaná výše dotace by nepokryla z velké části financování veřejné zakázky... kumulativně s potencionálním nedostatkem spočívajícím v časovém úseku mezi ukončením lhůty pro podání nabídek a dobou určenou pro otevírání obálek, se zadavatel toto řízení rozhodl zrušit...*“. Úřad není oprávněn posuzovat jiné důvody, které zadavatele mohly snad vést ke zrušení zadávacího řízení. A to ani důvody, o kterých je přesvědčen navrhovatel a ani důvody, které později vznášel zadavatel ve svém vyjádření. Pro určení důvodů zrušení zadávacího řízení je jediným relevantním podkladem dokument „Zrušení zadávacího řízení“.
27. Nad rámec výše uvedeného navrhovatel uvedl, že prolustroval rozhodovací praxi Úřadu, a pokud je mu známo, nebylo dosud posuzováno, zda je v rozporu se zákonem, pokud je lhůta sice v řádu hodin, avšak v rámci jednoho dne, přičemž odkazuje na rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S111/2013/VZ-13233/2013/511/MFI. K první části námítky odkazují na rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S698/2013/VZ-5909/2014/513/JVo ze dne 18. 3. 2014, kde předmětem posouzení sice byla skutečnost, že zadavatel stanovil rozmezí několika dnů, avšak Úřad se přesto vyjádřil i ke kratšímu prodloužení, přičemž „*Úřad uvádí, že mezi termínem pro podávání nabídek a termínem pro jejich otevření musí být ponechán časový prostor pro uskutečnění administrativních, technických a organizačních úkonů a příprav pro řádné otevírání obálek, avšak zadavatel by však měl brát zřetel na to, aby určil takový časový termín otevírání obálek, kterým bude sledován záměr zákonodárce, kterým bude posilována zásada transparentnosti a kterým tak nebude docházet ke zbytečným, neoprávněným, nedůvodným a podezřelým odkladům a prostojeům při otevírání obálek s nabídkami. S ohledem na výše uvedené skutečnosti se jeví jako přiměřená doba mezi koncem lhůty pro podávání nabídek a začátkem otevírání obálek doba, která je počítána v řádu desítek minut nebo menší, rozhodně však nelze dobu několika dní považovat za stanovenou*

v souladu se zákonem, a to v návaznosti na požadavek zákonodárce zahájit otevírání obálek ihned po uplynutí lhůty pro podávání nabídek.“ K navrhovatelem odkazovanému rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S111/2013/VZ-13233/2013/511/MFI ze dne 15. 7. 2013 uvádím, že navrhovatel z tohoto rozhodnutí cituje v rozkladu pouze citaci rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 2 Afs 64/2009 ze dne 27. 1. 2010, kterou Úřad v daném rozhodnutí použil a s níž je možné se v obecné rovině ztotožnit. K samotnému odkazovanému rozhodnutí uvádím, že v daném případě došlo k obdobné situaci jako v přezkoumávaném případě, kdy zadavatel zrušil zadávací řízení, a to z důvodu nalezení svého pochybení. V odkazovaném rozhodnutí je tedy uvedeno, že „Povinnost uveřejnit písemnou výzvu k podání nabídek ve zjednodušeném podlimitním řízení na profilu zadavatele patří mezi základní povinnosti zadavatele v tomto druhu zadávacího řízení... Zjistí-li tedy zadavatel, že tuto základní povinnost v zadávacím řízení porušil, je povinen podle 111 odst. 6 zákona přijmout opatření nápravě [sic]. Takovým opatřením nápravě [sic] může být v dané situaci (kdy je porušení povinnosti uveřejnit výzvu na profilu zadavatele zjištěno až po uplynutí lhůty pro podání nabídek) jen rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení podle § 84 odst. 2 písm. e), které je v takovém případě plně v souladu se shora citovanou judikaturou, neboť je nepochybné, že skutečnost neuveřejnění výzvy k podání nabídek ve zjednodušeném podlimitním řízení na profilu zadavatele by pro Úřad ve správním řízení byla důvodem pro uložení nápravného opatření či sankce... V situaci, kdy je prokázáno, že v daném případě objektivně existuje důvod zvláštního zřetele hodný, pro který na zadavateli nelze spravedlivě požadovat, aby pokračoval v zadávacím řízení, spočívající navíc v závažném porušení zákona, by případné rozhodnutí Úřadu o zrušení rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení [v situaci, kdy by i shledal, že jediný důvod uvedený zadavatelem v jeho oznámení o zrušení zadávacího řízení není důvodem zvláštního zřetele hodným podle § 84 odst. 2 písm. e) zákona] mohlo vést jedině k novému zrušení předmětného zadávacího řízení, ať již samotným zadavatelem podle § 111 odst. 6 zákona (což lze důvodně předpokládat, neboť v opačném případě by se zadavatel vystavil hrozbě sankce), nebo Úřadem, který se během správního řízení o porušení zákona ze strany zadavatele dozvěděl.“ K tomuto uzavírám, že námitky navrhovatele jsou nedůvodné a z výše uvedeného vyplývá, že Úřad rozhodl v souladu se svou rozhodovací praxí.

28. Navrhovatel namítá, že zadavateli nehrozilo žádné objektivní riziko, pokud by zadávací řízení nezrušil, přičemž řízení již bylo v závěrečné fázi a po celou dobu žádný z účastníků nepodal proti jeho průběhu námitky. K této námitce odkazují na výše uvedené, tedy že zadavateli naopak hrozilo reálné riziko spočívající v uložení nápravného opatření či uložení sankce v případě, že by byl přezkoumáván postup zadavatele v zadávacím řízení, a to s ohledem na existenci několika rozhodnutí Úřadu v obdobných věcech. Přitom skutečnost, zda byly proti průběhu zadávacího řízení podány námitky je zcela irelevantní. Existence či neexistence námitek neznačí ničeho o tom, zda byl nebo nebyl porušen zákon zadavatelem a zároveň nevypovídá ani o tom, zda bude či nebude zahájeno řízení před Úřadem, protože to může být zahájeno jak na návrh, tak z moci úřední. Nad rámec uvádím, že vzhledem ke skutečnosti, že zadavatel požádal o dotaci ze zdrojů Evropské unie, nebyla by zcela iracionální obava zadavatele, že by mohl být podán podnět k Úřadu ze strany dotačního orgánu.
29. Navrhovatel dále namítá, že zadavatel sám zavinil dané okolnosti, když stanovil zadávací podmínky a nemůže se tedy dovolávat toho, že je na počátku nesprávně stanovil, přičemž odkazuje na rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S704/2012/VZ-4042/2013/523/KRk. K této námitce

opakovaně odkazují na důvodovou zprávu k zákonu, kde je právě takový důvod pro zrušení zadávacího řízení spočívající v pochybení zadavatele uveden (např. porušení postupu zadavatelem v zadávacím řízení, kdy již není možno přijmout nápravná opatření v souladu s § 111 odst. 6 zákona, přičemž by v následném řízení o přezkoumání úkonů zadavatele došlo k uložení pokuty za správní delikt nebo k uložení nápravného opatření). Přezkoumávaný případ splňuje všechny podmínky pro zrušení zadávacího řízení stanovené zákonem a vysvětlené v důvodové zprávě k zákonu, neboť došlo k porušení zákonného postupu zadavatelem, přičemž tento již nemá možnost přijmout nápravné opatření a hrozí mu sankce či uložení nápravného opatření ze strany Úřadu. K odkazovanému rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S704/2012/VZ-4042/2013/523/KRk uvádím, že zde Úřad dospěl k závěru, že „*Svou vlastní nečinností se zadavatel sám dostal do situace, kdy uběhla zadávací lhůta, aniž byl vybrán nejvhodnější uchazeč, následně s ním uzavřena smlouva a zároveň uběhla lhůta, původně stanovená k plnění předmětu veřejné zakázky. Tyto okolnosti zadavatel sám způsobil svým jednáním a nelze je tedy charakterizovat jako okolnosti objektivní, na vůli zadavatele nezávislé... nelze připustit výklad, kdy zadavatel nechá 2,5 roku probíhat zadávací řízení, a poté co zjistí, že je pro něj výhodnější realizovat předmět zadávacího řízení prostřednictvím vlastních zaměstnanců, zadávací řízení zruší. Je zřejmé, že za 2,5 roku se skutečně mohou okolnosti změnit, ale tato změna opět vychází ze subjektivního jednání zadavatele, který po dobu 2,5 let nečinil v zadávacím řízení žádné úkony. Zákon je nutně vykládat tak, že podstatná změna okolností nastane v řádně prováděném zadávacím řízení, tedy v řízení, kde zadavatel činí kroky včas a v souladu se zákonem, nikoliv v zadávacím řízení, kde zadavatel zcela nepřipustně prodlužuje délku zadávacího řízení na téměř 3 roky a na konci takto uměle prodlouženého zadávacího řízení dle jeho slov dojde ke změně okolností, na jejichž základě zadávací řízení zruší. Je nepřipustné umožňovat zadavateli, aby bezdůvodně „pozastavil“ zadávací řízení a „vyčkal“ do doby, než se změní okolnosti, a pak zadávací řízení zruší. Takové zrušení nemůže odpovídat účelu zákona.“ K tomuto rozhodnutí tedy konstatuji, že se jedná o skutkově odlišný případ, kde zadavatel zcela nepochybně sám „zajistil“ důvody pro zrušení zadávacího řízení svou cílenou nečinností. Navrhovatelem odkazované rozhodnutí je tedy nepřiléhavé a skutkově se odlišující.*

30. Navrhovatel se domnívá, že daná lhůta v řádu hodin ani není tak zásadním porušením zákona, aby sama o sobě ospravedlňovala zrušení zadávacího řízení. Navrhovatel má za to, že pokud daná lhůta byla skutečně tak zásadním porušením zákona, že odůvodňovala zrušení zadávacího řízení krátce před uzavřením smlouvy, pak měl Úřad zahájit řízení z moci úřední o přezkoumání úkonů zadavatele ve druhém řízení, v němž byla stanovena stejná lhůta, a v němž ke zrušení nedošlo. K této námitce opakovaně konstatuji, jak již bylo výše podrobně rozebráno, že neodůvodněné odložení otevírání obálek o 5,5 hodin je postupem rozporným se zákonem, když ustanovení § 71 odst. 4 zákona obsahuje slovo „ihned“, zákonodárce tím jistě nemyslel řád dní ani hodin, ale minut, maximálně desítek minut a to z důvodu transparentnosti, kdy čím delší prodlení tím větší pochybnosti o transparentnosti postupu zadavatele. Na tomto místě je vhodné uvést smysl novely tohoto ustanovení (zákon č. 55/2012 Sb.), kdy byla lhůta zkrácena ze 30 dní na „ihned“. Toto ustanovení stanoví zadavateli i komisi pro otevírání obálek obecný zákaz jakkoli manipulovat s obsahem nabídky před uplynutím lhůty pro otevírání obálek. Novela tedy měla přinést větší transparentnost postupu zadavatele, kdy by časové prodlení mezi koncem lhůty pro podání nabídek a okamžikem otevírání nabídek mělo být natolik krátké, aby neskýtalo prostor k případné

manipulaci či jakémukoli nezákonnému nakládání s nabídkami uchazečů. Ke druhé námitce konstatuji, že Úřad není v tomto správním řízení, na základě skutkových zjištění učiněných v tomto případě, oprávněn posuzovat postup zadavatele v jiném zadávacím řízení. Jinými slovy, Úřad není v tomto šetřeném případě oprávněn přezkoumávat, zda měl zadavatel podle § 84 odst. 2 písm. e) zákona zrušit Úřadem neposuzované zadávací řízení. Zrušení zadávacího řízení podle § 84 odst. 2 písm. e) zákona je fakultativního charakteru a je tedy zcela na uvážení zadavatele, zda po naplnění všech zákonných podmínek k jeho aplikaci přistoupí či nikoli. A rovněž je zcela na uvážení Úřadu, zda ve věci zahájí správní řízení či nikoli. K tomuto pro úplnost odkazuji na usnesení Ústavního soudu ze dne 8. 10. 2002 sp. zn. ÚS 586/02, ze kterého vyplývá, že *„neexistuje dle názoru Ústavního soudu žádné ústavně zaručené subjektivní právo fyzické nebo právnické na to, aby vůči jinému subjektu bylo zahájeno správní řízení, v rámci něhož by byl tento subjekt za porušení právních předpisů stíhán.“*

31. Podle názoru navrhovatele Úřad napadeným rozhodnutím zásadám stanoveným Ústavním soudem, kdy v případě střetu práv má být zvolen postup, který povede k nejmenšímu zásahu do práv zúčastněných osob, nedostal a postupoval ryze formalisticky, aniž by zohlednil, jak bylo rozhodnutím zadavatele zasaženo do práv navrhovatele. K tomuto konstatuji, že v situaci, kdy je prokázáno, že v daném případě objektivně existuje důvod zvláštního zřetele hodný, pro který na zadavateli nelze spravedlivě požadovat, aby pokračoval v zadávacím řízení, spočívající v porušení zákona, by případné rozhodnutí Úřadu konstatující zrušení rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení mohlo vést jedině k novému zrušení předmětného zadávacího řízení, ať již samotným zadavatelem podle § 111 odst. 6 zákona (což lze důvodně předpokládat, neboť v opačném případě by se zadavatel vystavil hrozbě sankce), nebo Úřadem, který se během správního řízení o porušení zákona ze strany zadavatele dozvěděl a byl by oprávněn zahájit správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele. Za takového stavu věci se jeví s ohledem na okolnosti přezkoumávaného případu jako krajně neúčelné již jednou zrušené zadávací řízení „oživovat“ jen proto, aby bylo znovu zrušeno. V tomto případě by se tedy na postavení navrhovatele ničeho nezměnilo a bylo by do jeho práv ve vztahu k získání veřejné zakázky zasaženo naprosto stejným způsobem. Nadto zadavatel zrušil zadávací řízení v souladu se zákonem.
32. Navrhovatel má dále za to, že s ohledem na zákonem stanovenou lhůtu bezodkladně, je nutno přesně určit, kdy započala lhůta běžet. K této námitce uvádím, že pro zrušení zadávacího řízení platí první věta § 84 odst. 2 písm. e) zákona, že takový úkon provede zadavatel bez zbytečného odkladu. Tímto se nerozumí nikoliv okamžitě ihned poté, co se o takové skutečnosti dozví, ale bezodkladně znamená, že zadavatel zruší zadávací řízení poté, co zjistí a posoudí, zda jiné řešení je či není možné. Tedy v době, kdy nabude přesvědčení, že zrušit musí, protože jiná cesta není. Je pravdou, že rozhodnutí Úřadu, na základě kterých zadavatel zjistil své pochybení, jsou starší než přezkoumávané zadávací řízení. Avšak lze jen těžko ověřit, kdy se o těchto rozhodnutích zadavatel dozvěděl. Je tedy možné posoudit bezodkladnost jednání zadavatele pouze ve vztahu k tvrzenému seznámení se zadavatele s rozhodnutími Úřadu, tedy se skutečností, že postupoval v rozporu se zákonem. Vzhledem k tomu, že zadavatel činil průběžně kroky ke zrušení zadávacího řízení poté, co se dozvěděl o skutečnosti, že zde takový důvod pro zrušení zadávacího řízení existuje (viz bod 95. napadeného rozhodnutí), lze shledat postup zadavatele za souladný se zákonem v dikci, kde zákon požaduje, aby ke zrušení zadávacího řízení došlo

bez zbytečného odkladu. V daném případě jsem se zcela ztotožnil s argumentací Úřadu ohledně bezodkladnosti úkonu učiněného zadavatelem. V tomto případě nevzniklo podezření, že by své rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení zadavatel zbytečně odkládal. Naopak pokud se zadavatel podle jeho slov dozvěděl o existenci svého pochybení po 5. 11. 2014 a ke zrušení zadávacího řízení došlo 8. 1. 2015 a v mezidobí zadavatel prokazatelně činil kroky vedoucí k tomuto faktickému zrušení, nelze dovodit, že by zadavatel zbytečně otálel. Konkrétně pak k námitce konstatuji, že vzhledem k zákonné formulaci bez zbytečného odkladu není nezbytné přesně určovat den, kdy započala lhůta běžet. Pokud zadavatel uvedl, že se tak stalo po 5. 11. 2014, není rozhodné, zda se tak stalo 6. 11. 2014 či o pár dní později. Námitka navrhovatele je tudíž nedůvodná.

33. Ve smyslu ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu jsem tedy přezkoumal zákonnost napadeného rozhodnutí a jeho věcnou správnost v rozsahu vznesených námitek a současně jsem přezkoumal i zákonnost postupu Úřadu, když napadené rozhodnutí jsem shledal zákonným a věcně správným. Úřad ve správním řízení dostatečně zjistil skutkový stav věci tak, aby mohl posoudit, zda v daném případě zadavatel postupoval v souladu se zákonem či nikoli. Současně Úřad všechny podklady pro vydání rozhodnutí řádně označil a uvedl závěry, které z těchto podkladů zjistil a které ho vedly k závěru, že byly splněny podmínky pro zrušení zadávacího řízení zadavatelem, přičemž zjištěný skutkový stav přezkoumal z hlediska naplnění zákonných ustanovení. Dále Úřad uvedl všechny právní normy, které v dané věci aplikoval a současně dostatečně odůvodnil jejich použití. Závěry Úřadu, obsažené v napadeném rozhodnutí, jsou dostatečně odůvodněny a jsou vnitřně logicky uspořádané. Závěrem tedy shrnuji, že Úřad rozhodl správně a v souladu se zákonem, když konstatoval, že zadavatel postupoval v souladu se zákonem, a proto návrh navrhovatele zamítl.

VII. Závěr

34. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.
35. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 4 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. JUDr. Robert Jehne, advokát, Jehne, Vodák a partneři, advokátní kancelář, Washingtonova 1567/25, 110 00 Praha 1,
2. JUDr. Lucie Dolanská Bányaiová, Ph.D., advokátka, Bányaiová Vožehová, s.r.o., advokátní kancelář, Lazarská 13/8, 120 00 Praha 2

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy